

DOOR DE BANK GENOMEN

Klucht in vier bedrijven

door

JAN KONING

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DOOR DE BANK GENOMEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JAN KONING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2014 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **12** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Wim van Putten - Bankdirecteur in een midlife crisis - 40-50 jaar

Yolanda Troost - Zijn secretaresse die een verhouding met haar baas heeft - 30-40 jaar

Heleen van Putten - Echtgenote van de directeur - 40-45 jaar

Lotte van Putten - Dochter van de directeur - 20-25 jaar

Peter-Paul de Kuyper - privé detective - 30-40 jaar

Wilma - werkster - 30-60 jaar

Ton van der Zanden - vriend van Wim - 40-50 jaar

Igor Poetinov - Russische maffiabaas - 30-40 jaar

Tatyana - Vaste vriendin van Igor - 25-35 jaar

Katja - een van de 'meisjes' van Igor - 20-30 jaar

Ella Vermeulen - controleur van het hoofdkantoor van de bank - 40-50 jaar

Ilona - echtgenote van Ton van der Zanden - 40-45 jaar

DECOR:

Het verhaal speelt zich af in het kantoor van een bankdirecteur, de kamer van zijn secretaresse en een bankje in het park.

Op het toneel zien we van links naar rechts: de kamer van directeur met een bureau en een luxe bank/zithoek. Er is een deur in de achterwand die naar een archiefruimte leidt (archief niet zichtbaar); een deur naar de kamer van de secretaresse. In de secretaressekamer een bureau en in de achterwand een deur naar de rest van het bankgebouw. Naast de secretaressekamer is een park/tuin. Een raam in de kamer van de secretaresse kijkt daar op uit. In het parkje staat een bankje met daarachter enkele struiken.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek open gaat zien we de directeur in zijn kamer het financiële dagblad lezen. Zijn secretaresse werkt achter de computer. Tatyana komt door het park aangelopen en bonst stevig op het raam van de secretaresse die geërgerd het raam open doet.

Tatyana: Speciale leverantie voor meneer Wim van Putten.

Yolanda: Hoe vaak moet ik nou nog zeggen dat dit niet de ingang is? Je kunt de pakjes ook gewoon bij de portier afgeven.

Tatyana: Nee, Igor heeft gezegd: breng het rechtstreeks bij Wim; het is belangrijk. Dus zal ik maar doorlopen? *(maakt aanstalten om door het raam te klimmen)*

Yolanda: Geen sprake van! Geef maar hier; ik zal wel zorgen dat het pakje bij meneer van Putten komt.

Tatyana: Ja maar Igor heeft gezegd....

Yolanda: Ik heb niets met die Igor te maken. Dit is een bank; daar kan niet zomaar iedereen door het raam naar binnenklimmen. Geef dat pakje maar hier en wegwezen.

Tatyana: *(geeft verontwaardigd het pakje)* Bitch! Als ik Igor dit vertel, komt hij jou pakken.....hier op de bank.

Yolanda: Poeh, nou hij doet z'n best maar.

Tatyana: Hij doet altijd wel zijn best.....*(teleurgesteld)* maar ja.....

Yolanda: Ja, ja het is al goed; nou vooruit wegwezen, hou doe en tot ziens.

Tatyana: *(herhaalt zeurderig en boos)* Hou doe en tot ziens....bitch!

Tatyana gaat af via het park. Yolanda sluit het raam, bestudeert nieuwsgierig het pakje en besluit dan het pakje naar Wim te brengen. Voordat ze naar binnengaat maakt ze nog opzichtig een extra knoopje van haar blouse los en doet het haar in model.

Yolanda: Er is weer een pakje voor je gebracht. Van Igor. Wie is die Igor toch?

Wim: Igor? Oh dat is een euh.... een euh Russische euh..... zakenpartner. Maar dat is verder toch helemaal niet belangrijk. Kom even gezellig bij me zitten, want je ziet er weer fantastisch uit.

Yolanda: Maar Wim, dat kan toch niet onder werktijd.

Wim: Mag ik er even op wijzen dat ik wel je baas ben, dus ... *(maakt met zijn hand een gebaar dat Yolanda op schoot moet komen zitten)*

Yolanda: Dat gaat zomaar niet.

Wim: Jawel hoor! *(en trekt Yolanda snel op schoot en begint te*

knuffelen; maar Yolanda springt snel weer op)

Yolanda: Nee, niet hier. Bovendien wil ik eerst wel eens van je weten of je al met Heleen gesproken hebt.

Wim: Heleen?

Yolanda: Ja, Heleen. De vrouw waar je 25 jaar geleden mee voor het altaar stond.

Wim: O die Heleen; ja die spreek ik nog elke dag.

Yolanda: En heb je haar dan in al die gesprekken ook verteld dat je wilt gaan scheiden?

Wim: Hé Yolanda, moeten we het daar nu over hebben? Het begon net zo gezellig te worden.

Yolanda: Nee dus! (*Doet opzichtig bovenste knoopje weer dicht*) Dan wacht ik rustig af tot je dat wel gedaan hebt en tot die tijd moet je jezelf maar vermaken.

Wim: Doe nou niet zo flauw. Het is niet gemakkelijk hoor. En bovendien wil ik eerst een paar dingen voor ons goed geregeld hebben.

Yolanda: Zoals?

Wim: Wat dacht je van een mooie villa op de Antillen; privé zwembad, uitzicht op zee?

Yolanda: Klinkt goed, ga verder....

Wim: Ga verder....oké. Nou dus een villa met zwembad en uitzicht op zee én.....alleen voor ons twee. Geen telefoon; geen bankzaken alleen wij samen!

Yolanda: Gaan we samen op vakantie? Wanneer?

Wim: Vakantie? Nee, permanent wonen!

Yolanda (*springt terug bij Wim op schoot*): O Wim.....wanneer gaan we?

Wim: Nou daar moet ik dus eerst nog het e.e.a. voor regelen. Weet je wel wat dat allemaal kost?

Yolanda: (*maakt knoopje weer los*) Weet je wat dat allemaal oplevert?

Wim: (*krijgt het warm en plukt aan het boord van zijn overhemd*) Ja, nu je het zo zegt. Naast uitzicht op zee ook uitzicht op de bergen!

Yolanda: (*springt op*) Precies! En dat uitzicht is dan helemaal voor jou alleen. Dus snel aan het werk dan maar; hoe eerder de centjes bij elkaar zijn hoe eerder we naar de Antillen kunnen. (*Yolanda loopt dansend onder het zingen van "zullen we maar weer" naar de deur van haar kamer en zegt in de deuropening:*) Vertel je het snel aan Heleen?

Wim: Ja, ja het is al goed (*en wuift Yolanda weg*). Pff, vertel je het aan Heleen. Dat mens vermoordt me. Nee, dat moet ik anders aanpakken, maar hoe? Nou ja ik kom wel op iets. Eerst maar eens kijken wat Igor nu weer heeft gestuurd. O hij heeft er ook een kaartje

bij gedaan. *(leest kaartje)* “Dit is slechts de verpakking. Als de volgende transactie is afgerond krijg je als bonus een mooie inhoud hiervoor”.... Hmm cryptisch....maar eens kijken dan.

Wim gaat het pakje uitpakken, waaruit een sexy negligé komt. Ondertussen komt bij Yolanda werkster Wilma binnen.

Wilma: Goedemorgen! Ik kom weer eens lekker de boel doen; kan ik doorlopen?

Yolanda: Ja hoor, meneer Van Putten heeft momenteel geen bezoek, maar klop je wel eerst even?

Wilma: Ja natuurlijk, maar euh.....*(wijzend op de open blouse van Yolanda)* pas jij wel een beetje op? Zo dadelijk vallen ze er uit en ik ga je niet helpen zoeken. En ik moet hier ook nog stofzuigen, dus....

Yolanda: Hé?

Yolanda kijkt naar haar blouse, knoopt die snel dicht en ondertussen loopt Wilma zonder kloppen door naar de kamer van Wim, die op dat moment net de negligé aan het bestuderen is. Bij het binnenkomen van Wilma schrikt hij en stopt het cadeau snel weg.

Wilma: Past die?

Wim: Wat bedoel je?

Wilma: Nou u had toch net zo'n nachtpon in handen? Dus vraag ik, past ie?

Wim: Doe niet zo gek, je denkt toch zeker niet dat ik in zo iets rond loop?

Wilma: Nou je weet het niet hé. U wil niet weten wat ik als werkster allemaal zie en meemaak.

Wim: Nee dat wil ik inderdaad niet weten.

Wilma: Is maar beter ook. U zou er maar rode oortjes van krijgen.....en dat staat niet zo mooi bij dat nachtponnetje.

Wim: Zeg moet jij niet iets gaan doen? Soppen of zo?

Wilma: Nee, soppen is voor de donderdag; vandaag is het woensdag en doe ik zuigen.

Wim: Ook goed, maar doe het zachtjes, want ik moet nog werken.

Wilma: Stofzuigen zonder geluid? Ik zal eens kijken of dat lukken wil.
(pakt een enorme herrie makende stofzuiger en gaat zingend aan het werk)

Wilma: Kom meneer de directeur, even de benen omhoog.

Ondertussen gaat de mobiele telefoon van Wim. Wim gebaart naar

Wilma dat ze moet stoppen. Die stopt.

Wim: Sorry, ik moet deze even nemen.

Wilma: Gaat uw gang, trekt u zich van mij maar niets aan.

Wim: *(in de telefoon)* Momentje alsjeblieft. *(tegen Wilma)* Het is privé dus als u even*(maakt met hand gebaar dat ze weg moet. Wilma loopt richting archief, maar blijft bij de deur staan luisteren. Wim draait zijn stoel met de rug naar de deur, zodat hij niet ziet dat Wilma blijft luisteren)*

Wim: *(telefonierend)* Ik heb je toch gezegd dat je me op dit nummer niet moet bellen.....nee ook niet overdag.....Ja ik heb het pakje ontvangen.....Ja het is leukHoe kan ik nou weten of het past?..... Nee, nog niet.....Ik moet nog even zoeken.....Ja komt goed.....Ik bel je als ik zover ben..... Ja.....dag.....Pfff

Wilma: Wie was dat?

Wim: Pardon?

Wilma: Wie was dat? Aan de telefoon? U deed zo geheimzinnig?

Wim: Ik denk niet dat ik aan jou verantwoording verschuldigd bent. Trouwens, heb jij dit gesprek stiekem af staan luisteren? Dat is een reden voor ontslag op staande voet!

Wilma: Misschien wel; maar ik zou het niet doen. Zoals een goed schoonmaakster betaamt heb ik inmiddels een heel dossier met belastend materiaal verzameld. Niet alleen van u hoor! Ook van juffrouw Yolanda hiernaast en van.....

Wim: Wat bedoel je?

Wilma: Ik bedoel uw secretaresse; het is net zo'n vrouwtje uit een weerhuisje. Als ze het naar de zin heeft komt ze..... of liever gezegd komen ze naar buiten, knoopje open.....en

Wim: Mens wat bazel je nou toch?

Wilma: Niks, ik zeg alleen maar wat ik zie, meer niet. Maar als mannetje uit het weerhuisje heeft u toch wel regenjasjes voor als het gaat regenen?

Wim: Waar heb je het nou toch allemaal over?

Wilma: Gewoon je ogen en oren goed de kost geven. U wil niet weten hoe onvoorzichtig iedereen is en van alles laat slingeren. Aantekeningen, telefoonnummers, slipjes.....

Wim: Ja genoeg....wat wil je.

Wilma: Aha....u bekent dus!

Wim: Ik beken helemaal niets, wat zou ik moeten bekennen?

Wilma: Dat u een maîtresse hebt. Of heeft u er soms meer? De dame die u net aan de telefoon had bijvoorbeeld?

Wim: Welnee, dat was helemaal geen dame, dat was een man.

Wilma: Een man? Dat had ik nou toch ook weer niet verwacht....maar.....

Wim: Niks maar, ik moet weer snel aan het werk, dus ga maar ergens anders stofzuigen.

Wilma: Oké dan (*Wilma pakt haar spullen op en gaat terug naar de kamer van Yolanda*)

Yolanda: Zo, dat is snel.

Wilma: Ja, ik wilde de boel nog even zuigen, maar toen kreeg hij een telefoontje en moest ik weg.

Yolanda: Telefoon? Ik heb niemand doorverbonden.

Wilma: Nee, op zijn mobiel. Een heel vreemd telefoontje. Ik weet niet wat er met hem aan de hand is, maar ergens klopt er iets niet.

Yolanda: Hoezo, wat is er aan de hand dan?

Wilma: Ik weet niet hoor, maar toen ik binnenkwam stopte hij snel zo'n doorzichtig nachtponnetje weg en even later belde die man op op zijn mobiel dus..... en ik moest weg omdat het privé was.....en die man vroeg dus of het paste....Nou wat moet ik daar dan mee? Weet je, ik denk..... dat hij travestiet is.

Yolanda: (*barst in lachen uit*) Nou dat denk ik niet hoor. Volgens mij is meneer Van Putten gewoon een gezonde Hollandse man. Ik denk dat niet ...ik weet het zeker.

Wilma: Jij ook al?

Yolanda: Hoezo ik ook al?

Wilma: Ja euh, dat zoek je zelf maar uit, want ik hou niet van roddelen (*af door de achterdeur*)

Yolanda staat op en gaat naar de kamer van Wim, waar Wim net de negligé weer in het doosje heeft teruggedaan.

Yolanda: Alles goed Wim?

Wim: Ja, hoezo?

Yolanda: Nou ik kreeg net zo'n raar verhaal van Wilma te horen. Over intieme gesprekken tussen jou en een man?

Wim: Wat? Dat mens heeft een rare fantasie zeg. Ik had gewoon een vertrouwelijk gesprek met een cliënt, dat is alles.

Yolanda: Alles? Dus je zat hier ook niet met een nachtponnetje in handen?

Wim: Nee, nou jaach het heeft allemaal niet zo veel om het lijf.

Yolanda: Klopt het nou wel, of klopt het nou niet?

Wim: Nee! Euh ja.....euh shit

Yolanda: Cursusje besluitvorming nodig?

Wim: Nou laat ik het je maar eerlijk zeggen. Ik heb voor jou bij zo'n

postorderbedrijf gewoon een cadeautje gekocht. Hier kijkvoor jou
(*Wim toont en geeft de negligé aan Yolanda*)

Yolanda: O wat mooi.

Wim: Ja, maar ik vind het wel jammer dat de verrassing nu weg is. Ik heb het niet eens in kunnen pakken.

Yolanda: Geeft niets schat, ik ben blij dat je aan mij gedacht hebt toen je dit kocht. (*Geeft Wim een kus*)

Wim: Kun je hem niet even aan gaan doen? Kijken of ik de maat goed heb ingeschat?

Yolanda: Nu? Hier?

Wim: Nou, het is misschien beter dat we even naar de archiefruimte gaan?

Yolanda: Kom!

Samen lopen ze naar het archief. Van achter de deur horen we eerst wat gestommel en daarna.

Yolanda: Hij is wel klein hoor?

Wim: Ja klein, maar fijn.

Ondertussen komen via de tuin Igor en Tatyana aangelopen en klimmen door het raam de kamer van Yolanda binnen. Ze kijken wat in het rond en Tatyana gaat achter het bureau van Yolanda zitten.

Tatyana: En waarmee kan ik u van dienst zijn meneer Poetinov?

Igor: Ah, bent u de secretaresse van meneer Van Putten? Ik zou hem graag even spreken.

Tatyana: Helaas, meneer heeft het druk, maar ik wil mij met alle plezier persoonlijk met u vermaken.

Igor: Ach, dat is nou toch jammer. Ik heb al een vriendin en dat is een nogal jaloers typje. Die vindt het vast niet leuk als ik met iemand anders ga rommelen.

Tatyana: (*springt op*) Als je dat maar goed in je oren knoopt vriend! (*geeft Igor een kus*). Denk je trouwens dat ik een goede secretaresse zou zijn?

Igor: Van de bank? Nee....maar op mijn bank ben je perfect.

Tatyana: Ja, ja jullie mannen zijn ook allemaal hetzelfde. In gedachten een topper, in de praktijk een tobber. (*zegt rechtstreeks tot publiek*) Toch? Waar zou die bitch zijn? Hallo Volk!

Igor: Bitch? Vreemde naam voor een secretaresse. Volk!

Wim steekt zijn hoofd om de deur van de archiefruimte.

Wim: Stil eens; ik dacht dat ik iets hoorde.....

Igor: Volk! Hallo is er iemand?

Wim: Shit, er is iemand in jouw kamer; vlug ga even kijken wie er is.

Yolanda: (*vanachter de deur*) Zo? Ik dacht het niet.

Wim: Nou kleed je dan aan.....euh ik ga zelf wel

Ondertussen steekt Igor zijn hoofd om de deur van Wim's kamer, maar kan hem niet zien.

Igor: Hallo, is hier iemand?

Wim komt uit het archief, nog net zijn kleding goed doende.

Wim: Igor! Wat een verrassing. Ik had je niet verwacht. Kom verder.

Igor komt binnen gevolgd door Tatyana.

Igor: (*met zijn duim achteloos naar de achter hem lopende Tatyana wijzend*) Je kent Tatyana toch? Mijn euh...secretaresse.

Wim: Ja ik heb geloof ik wel eens het genoeg gehad.

Tatyana: Mocht je willen. Trouwens je hebt toch je eigen bitch?

Wim: Bitch?

Igor: Ze bedoelt jouw secretaresse. Waar is ze eigenlijk? Ze was niet op haar plek.

Wim: Oh je bedoelt juffrouw Troost, ja euh die is.....

Op dat moment komt Yolanda nog enigszins verwilderd uit de archiefruimte. We zien nog net dat ze het negligé verstoppt in een archiefdoos die ze onder haar arm draagt.

Wim: Die was even in het archief iets aan het opzoeken. Heeft u het gevonden juffrouw Troost?

Yolanda: Ja het was wel even goed zoeken, maar met een loep er bij is het toch gelukt.

Igor: Waren jullie samen in het archief? Ik heb jou door ouwe....

Wim: Dat gaat jullie niets aan, maar het antwoord is nee

Tatyana: Bankdirecteur samen met zijn secretaresse in het archief. Het is wel heel erg cliché hoor.

Igor: Hebben jullie die negligé uitgeprobeerd die ik vanochtend gestuurd heb?

Wim: Negligé?

Tatyana: Ja dat pakje dat ik vanochtend bezorgd heb. Ik heb het afgegeven bij die bitch. Heeft ze het niet gegeven aan je?

Wim: Pakje? Ja dat heeft ze gegeven, maar.... *(Wim maakt in gebaren aan Igor en Tatyana duidelijk dat ze er niets over moeten zeggen)*

Tatyana: Wat zit je nou te gebaren? Vond je het niet mooi? *(staat op loopt naar Wim en aait hem over zijn hoofd)* Ik heb het zelf uitgezochten gepast.

Yolanda zet boos de archiefdoos op het bureau van Wim en beent zonder iets te zeggen de kamer uit. Smijt de deur achter zich dicht en loopt ook boos door de deur naar buiten.

Tatyana: Yes! De bitch is boos.

Igor: Is zij je maîtresse?

Wim: Doe effe normaal man. Ik ben keurig getrouwd.

Igor: Doe zelf effe normaal, tegenwoordig is het heel gewoon om een maîtresse te hebben.

Tatyana: O, ja?

Igor: Maar even ter zake. De inkomstenstroom droogt op. En dat kunnen we niet hebben. Onze onkosten gaan ook door; dus je moet weer even iets regelen makker.

Wim: Zo gemakkelijk is dat niet Igor. Ik moet voorzichtig doen, want als het uitkomt ben ik de Sjaak

Tatyana: Sjaak? Wie is Sjaak nou weer?

Wim: Weet ik veel, ik ken geen Sjaak.

Tatyana: Nou haal hem er dan ook niet bij.

Igor: *(staat op en loopt richting deur)* Ik snap het maat. Ik heb ook nog wel even geduld. Zullen we afspreken overmorgen weer een tonnetje of twee?

Wim: Ja, maar

Igor: Ja, je krijgt gewoon je gebruikelijke percentage en je weet als bonus iets dat hierin past. *(Igor tikt in het voorbijgaan op de archiefdoos)*

Tatyana: *(in het voorbijgaan)* Iemand die er beter in past dan die bitch.

Igor en Tatyana gaan weer af via het raam; Wim valt achterover in zijn stoel, pakt het negligé uit de archiefdoos en ruikt er aan.

Wim: Heerlijk....Russische parfum....

Hij schrikt van zijn eigen gedachte en stopt het negligé snel terug in de doos en doet de doos dicht.

Wim: *(hardop in zichzelf)* Binnen twee dagen een tonnetje of twee.

Waar haal ik die nu weer vandaan. *(gaat in computer zoeken)* Eens kijken.....mevrouw Lubbers.....nee te riskant.....de familie de Mol....daar heb ik al eens een tonnetje van afgesnoept, laat ik dat even rustig houden.....Ah, Rob de Kuyper, natuurlijk.... eens kijken er staat nog een paar ton; laatste contact dateert al uit 1998 en huidig adres onbekend. Dat moet hem zijn..... Eens even kijken..... overboeken..... binnen Europa..... Zwitserland..... 250.000 euro..... enter..... Akkoord directie *(grinnikt vals)*.....akkoord en laat de bonus maar komen.

Wim zakt tevreden achterover in zijn stoel en ziet de archiefdoos.

Wim: Shit Yolanda..... *(Wim staat op en loopt via de secretaressekamer naar buiten, maar laat de archiefdoos staan.)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto